

107209 - Een schorsing van een leerling mag niet zijn ingezet om een onderwijsassistent te regelen of als pressiemiddel

ADVIES

inzake de klacht van:

de heer en mevrouw A te B, ouders van C, klagers
gemachtigde: mevrouw mr. A.T. Onbelet

tegen

mevrouw D, directeur openbare basisschool E en mevrouw F, bestuurder G, verweersters
gemachtigde: mevrouw mr. drs. A.M. Hoekstra-Borzymowska

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij klaagschrift van 6 april 2016 hebben klagers op grond van de geldende klachtenregeling een klacht tegen verweersters ingediend met de volgende inhoud:

Klagers klagen erover dat de school geen zorg heeft gedragen voor een veilige schoolomgeving voor hun zoon C.

Klagers klagen verder over de wijze waarop de school en het schoolbestuur hebben gehandeld naar aanleiding van een incident waarbij hun zoon betrokken was.

Verder klagen klagers erover dat hun zoon twee keer is geschorst.

Vanuit het secretariaat van de Commissie is telefonisch met partijen overlegd over de gewenste wijze van klachtafhandeling: mediation of formele klachtbehandeling. Naar aanleiding van de uitkomst van deze gesprekken is de klacht ter beoordeling voorgelegd aan de Commissie.

Verweersters hebben op 12 mei 2016 een verweerschrift ingediend.

Alle stukken zijn in afschrift aan partijen gestuurd.

De mondelinge behandeling van de klacht vond plaats op 18 mei 2016 te Utrecht.

Klager was ter zitting aanwezig en werd bijgestaan door de gemachtigde. Klaagster was afwezig. Verweersters waren aanwezig en werden bijgestaan door de gemachtigde.

Onder handhaving van hun standpunten hebben partijen een nadere toelichting gegeven.

Hetgeen in de stukken en op de zitting naar voren is gebracht is, voor zover relevant, zakelijk in dit advies weergegeven.

2. DE FEITEN

C, de zoon van klagers, zat in schooljaar 2015-2016 in groep 2 op obs E. Voor C is een handelingsplan opgesteld voor de periode van 17 februari tot 1 juli 2016. Op 7 maart 2016 is C tijdens het speelkwartier naar binnen gegaan om naar het toilet te gaan. Partijen gaan ervan

uit dat hij een aansteker heeft gepakt uit de bureaula van de leerkracht en daarmee op verschillende plaatsen in het gebouw heeft geprobeerd spullen aan te steken, waardoor ook daadwerkelijk enkele brandjes zijn ontstaan. C heeft een time-out gekregen van 9 tot en met 11 maart 2016. Vervolgens is hij van 14 tot en met 17 maart 2016 geschorst. Vanaf 17 maart 2016 is C weer naar school gegaan. Vanaf dat moment was er een extra onderwijsassistent in de klas. Op 17 maart 2016 hebben klagers en verweersters een gesprek gevoerd over de schorsing. In dit gesprek hebben klagers toegezegd bij te zullen dragen aan bespreking van C in het ondersteuningsteam. Op 30 maart 2016 hebben klagers een formulier ontvangen om toestemming te verlenen voor bespreking in het ondersteuningsteam. Dezelfde dag heeft de directeur klagers uitgenodigd voor een vergadering van het ondersteuningsteam op 5 april 2016. Klagers hebben op 30 maart 2016 gevraagd om meer informatie en ze hebben laten weten dat zij 5 april 2016 niet aanwezig konden zijn. Op 31 maart 2016 heeft de directeur klagers verzocht om op 31 maart 2016 het ondertekende formulier in te leveren en datavoorstellen te doen voor overleg. Op 31 maart om 17:15 uur heeft klager laten weten dat hij 5 april 2016 om 16.30 toch aanwezig kon zijn bij de vergadering van het ondersteuningsteam. Op maandag 4 april 2016 heeft de directeur klagers bericht dat C niet was geagendeerd voor de vergadering op 5 april 2016, omdat een ondertekend formulier ontbrak en klagers geen datumvoorstellen hadden gedaan. Op het door klagers voorgestelde tijdstip stond inmiddels al een andere leerling geagendeerd. Van 18 april tot en met 9 mei 2016 is C geschorst. C volgt inmiddels onderwijs op een andere school.

3. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

Een school dient zorg te dragen voor een veilige schoolomgeving. Het is naar het oordeel van de Commissie echter niet te voorkomen dat er voorwerpen op school aanwezig zijn die bij verkeerd gebruik een risico met zich brengen, zoals een aansteker. Over de feitelijke toedracht verschillen de visies van partijen en klagers hebben niet aannemelijk kunnen maken dat de school ernstig in gebreke is gebleven en daardoor gevaarzettend heeft gehandeld. De Commissie zal de klacht op dit onderdeel daarom ongegrond verklaren.

De Commissie overweegt dat C een kleuter is van vijf jaar en dat zijn gedragingen daarom moeten worden beoordeeld in die context. Kinderen van die leeftijd experimenteren en leren over goed en fout. De Commissie ontkent de ernst van het incident niet, maar een benadering vanuit een perspectief waarbij verantwoordelijkheid voor brandstichting, schuld en straf leidend zijn, is naar het oordeel van de Commissie geen adequate benadering bij een leerling van vijf jaar. Door het gekozen perspectief is het gedrag van C centraal komen te staan en niet het incident als voorval. De acties die verweersters hebben ondernomen zijn vervolgens sterk gefocust geweest op het gedrag van C. Zo moest er een onderwijsassistent in de groep bijkomen en de ondersteuningsvraag van C moest besproken worden in het ondersteuningsteam. De Commissie stelt echter vast dat uit de stukken niet is gebleken dat het gedrag van C een gevaar betekende voor de veiligheid van de andere leerlingen. Ook ter zitting hebben verweersters dit niet aannemelijk kunnen maken. Er was weliswaar een handlingsplan, maar daaruit blijkt niet dat C een gevaar voor de veiligheid was. Ook is niet gebleken dat

verweersters eerder in het schooljaar incidenten hebben gemeld bij klagers waaruit zou blijken dat C een gevaar vormde voor zijn omgeving. Toch hebben verweersters het eventuele gevaar voor de veiligheid leidend gemaakt voor hun handelingen, niet alleen in de nasleep van het incident, maar ook in de maatregelen die jegens C zijn getroffen. De Commissie begrijpt dat dit bij klagers een reactie teweeg heeft gebracht die erop gericht was het beeld van C als een kind dat een risico vormde voor zijn omgeving, bij te stellen.

De Commissie heeft uit de stukken en de inbreng ter zitting ook opgemaakt dat klagers bereid waren mee te werken aan onderzoek naar de ondersteuningsvraag van C. Zij hebben zelf hulp van een psycholoog ingeschakeld. Via de psycholoog en de huisarts hebben klagers inmiddels de GGZ ingeschakeld. Ook hebben klagers ingestemd met de bespreking van C in het ondersteuningsteam en hebben zij per e-mail toestemming gegeven om gegevens uit te wisselen met het ondersteuningsteam. Hoewel klagers in eerste instantie geen ruimte in hun agenda hadden om op 5 april 2016 aanwezig te zijn bij de vergadering van het ondersteuningsteam, hebben klagers er veel moeite voor gedaan de agenda vrij te maken. Toen dat gelukt was, hebben klagers dit gemeld op donderdag 31 maart 2015. Dit was weliswaar de laatste dag waarop zij konden reageren, maar ook slechts een dag na de uitnodiging. Verweersters hebben vervolgens niet vrijdag, maar pas maandag op het aanbod van klager gereageerd met de mededeling dat dit te laat was.

De Commissie is van oordeel dat verweersters onzorgvuldig hebben gehandeld door niet het incident, maar het gedrag van C centraal te stellen in hun denken. De wijze waarop de school en het schoolbestuur hebben gehandeld is daardoor sterk beïnvloed. Ook hebben zij onzorgvuldig gehandeld door de druk op te voeren voor het ondertekenen van het toestemmingsformulier en pas maandag 4 april 2015 te reageren op e-mail van donderdag 31 maart 2015 met de conclusie dat die reactie te laat was. De klacht over de wijze waarop de school en het schoolbestuur hebben gehandeld na het incident is dan ook gegrond.

De Commissie begrijpt dat het na een incident gewenst kan zijn om zaken uit te zoeken. Daarom voorziet het reglement van de school in de mogelijkheid van een time-out. De duur van die maatregel is echter beperkt. De time-out kan verlengd worden met een schorsing. Een leerling kan op grond van artikel 3 deel B van de Regeling toelating, schorsing & verwijdering van november 2014 voor maximaal één schoolweek geschorst worden als de leerling op school tijdens de schooltijden de veiligheid van medeleerlingen, leerkrachten en/of zichzelf zodanig in gevaar brengt dat zijn aanwezigheid niet langer gehandhaafd kan worden. Zowel voor de eerste als de tweede schorsing hebben verweersters redenen aangevoerd die te maken hebben met een risico voor de veiligheid op school. Dat sprake was van een risico voor de veiligheid hebben verweersters, zoals hiervoor reeds uiteen gezet, niet aannemelijk kunnen maken. Uit de stukken en de inbreng ter zitting is gebleken dat verweersters de eerste schorsing hebben benut om een onderwijsassistent te regelen en de tweede schorsing is ingezet om klagers te doen instemmen met de bespreking in het ondersteuningsteam. Het middel van schorsing is voor het realiseren van beide doelstellingen niet bedoeld. De Commissie zal de klacht over de schorsingen dan ook gegrond verklaren.

4. OORDEEL VAN DE COMMISSIE

De Commissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot het oordeel dat:

- de klacht dat de school geen zorg heeft gedragen voor een veilige schoolomgeving, ongegrond is;
- de klacht over de handelwijze van de school en het schoolbestuur naar aanleiding van het incident gegrond is;
- de klacht over de schorsingen eveneens gegrond is.

5. AANBEVELINGEN

De Commissie ziet geen aanleiding tot het doen van aanbevelingen aan het bevoegd gezag die niet reeds uit de overwegingen voortvloeien.

Aldus gedaan te Utrecht op 13 juni 2016 door mr. dr. H.G. Warmelink, voorzitter, drs. M.J.M.N van der Drift en drs. C.T.M. Jaartsveld, leden, in aanwezigheid van mr. H.J. van der Ende, secretaris.

mr. dr. H.G. Warmelink
voorzitter

mr. H.J. van der Ende
secretaris